

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 26. märts 2021
(OR. en)

2020/0156 (COD)

PE-CONS 73/20

EF 348
ECOFIN 1192
SURE 40
CCG 56
COVID-19 68
CODEC 1408

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses väärtpaperistamise raamistiku kohandamisega, et toetada majanduse taaskäivitamist COVID-19 kriisile reageerimisel

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2021/...,**

...,

**millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses
väärtpaberistamise raamistiku kohandamisega, et toetada majanduse taaskäivitamist
COVID-19 kriisile reageerimisel**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,
võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,
võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,
olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,
võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,
võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,
toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt³

¹ ELT C 377, 9.11.2020, lk 1.

² ELT C 10, 11.1.2021, lk 30.

³ Euroopa Parlamendi 25. märtsi 2021. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) COVID-19 kriisil on liikmesriikide elanikele, ettevõtetele, tervishoiusüsteemile ja majandusele ränk mõju. Komisjon rõhutas oma 27. mai 2020. aasta teatises „Euroopa võimalus: parandame vead ja teeme ettevalmistusi järgmise põlvkonna jaoks“, et järgnevatel kuudel on likviidsus ja rahastamise kättesaadavus jätkuvalt probleem. Et COVID-19 pandeemiast põhjustatud rängast majandusšokist taastumist toetada, tuleb kehtivates finantsalastes õigusaktides tingimata teha sihipäraseid muudatusi.
- (2) Majanduse taaskäivitamisel on tähtis roll krediitiasutustel ja investeerimisühingutel (edaspidi „finantsinstitutsioonid“). Halvenev majandusolukord mõjutab aga tõenäoliselt ka neid. Pädevad asutused on andnud finantsinstitutsioonidele ajutist kapitali-, likviidsus- ja tegevusabi, et nad saaksid keerulisemas majanduskeskkonnas endiselt täita oma rolli reaalmajanduse rahastamisel. Sama eesmärgi silmas pidades on Euroopa Parlament ja nõukogu võtnud COVID-19 kriisi tagajärgede leevendamiseks juba vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EL) nr 575/2013¹ ja (EL) 2019/876² teatavad sihipäraseid kohandused.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamismenetlustega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

- (3) Väärtpaberistamine on hästi toimivate finantsturgude oluline element, kuna see aitab mitmekesistada finantsinstitutsioonide rahastamisallikaid ning vabastada regulatiivset kapitali, mida saab ümber jaotada täiendava laenuandmise toetuseks. Peale selle antakse väärtpaberistamisega finantsinstitutsioonidele ning teistele turuosalistele lisainvesteeringuvõimalusi, millega saab portfelli hajutada ning lihtsustada raha jõudmist ettevõtjate ja eraisikutele nii liikmesriikides kui ka piiriüleselt kogu liidus.
- (4) Oluline on tugevdada finantsinstitutsioonide suutlikkust tagada pärast COVID-19 pandeemiat reaalmajanduse jaoks vajalik rahavoog, tagades samal ajal, et finantsstabiilsuse säilitamiseks on kehtestatud piisavad usaldatavusnõuded. Määruse (EL) nr 575/2013 sihipäraseid muudatusi, mis puudutavad väärtpaberistamise raamistikku, aitaksid nende eesmärkide saavutamisele kaasa ning suurendaksid kõnealuse raamistiku sidusust ja vastastikust täiendavust mitmesuguste meetmetega, mida liidu ja liikmesriikide tasandil on COVID-19 kriisi tagajärgede leevendamiseks võetud.

- (5) 7. detsembril 2017 avaldatud Basel III raamistiku lõppelementidega on väärtpaberistamise riskipositsioonide minimaalse krediidireitingu nõue kehtestatud üksnes piiratud arvule krediidiriski kaitse andjatele, nimelt üksustele, mis ei ole riiklikud üksused, avaliku sektori asutused, finantsinstitutsioonid ega muud usaldatavusnõuete kohaselt reguleeritud finantseerimisasutused. Seepärast on vaja muuta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 249 lõiget 3, et viia see kooskõlla Basel III raamistikuga, et tõhustada riiklikke tagatisskeeme, millega toetatakse finantsinstitutsioonide strateegiaid viivisnõuete väärtpaberistamiseks pärast COVID-19 pandeemiat.
- (6) Liidu praegune väärtpaberistamise usaldatavusraamistik on kujundatud tüüpiliste väärtpaberistamise tehingute, nimelt nõuetekohaselt teenindatavate laenude kõige levinumate tunnuste põhjal. Oma arvamuses viivisnõuete väärtpaberistamise regulatiivse käsitlemise kohta¹ (edaspidi „EBA arvamus“) juhtis Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) tähelepanu sellele, et määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud praeguse väärtpaberistamise usaldatavusraamistiku kohaldamine viivisnõuete väärtpaberistamise suhtes toob kaasa ebaproportsionaalsed kapitalinõuded, sest väärtpaberistamise sisereitingute meetod (SEC-IRBA) ja väärtpaberistamise standardmeetod (SEC-SA) ei ole viivisnõuete spetsiifiliste riskiteguritega kooskõlas. Seetõttu tuleks viivisnõuete väärtpaberistamiseks kehtestada erikäsitus, mis tugineb EBA arvamusele ja rahvusvaheliselt kokkulepitud standarditele.

¹ Euroopa Pangandusjärelevalve arvamus Euroopa Komisjonile mittetoimivate riskipositsioonide väärtpaberistamise regulatiivse kohtlemise kohta, EBA-OP-2019-13, avaldatud 23. oktoobril 2019.

- (7) Kuna viivisnõuete turg suureneb ja muutub COVID-19 kriisi tagajärjel väga tõenäoliselt üsna palju, tuleks viivisnõuete väärtpaberistamise turgu tähelepanelikult jälgida ja viivisnõuete väärtpaberistamise usaldatavusraamistik tuleks edaspidi võimalikku suuremat andmekogumit arvesse võttes ümber hinnata.
- (8) EBA soovitas oma 6. mai 2020. aasta aruandes sünteetilise väärtpaberistamise standardväärtpaberistamise raamistiku kohta kehtestada lihtsate, läbipaistvate ja standarditud (edaspidi „standardväärtpaberistamine“) bilansiliste väärtpaberistamiste jaoks eriraamistiku. Kuna bilansilise standardväärtpaberistamise esindus- ja mudelirisk on väiksem kui sünteetisel väärtpaberistamisel, mis ei ole standardväärtpaberistamine, tuleks, nagu seda käsitleti nimetatud aruandes, bilansilise standardväärtpaberistamise jaoks kehtestada omavahendite nõuete asjakohane riskitundlik kalibreerimine, võttes arvesse väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate portfelli kõrge nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriate regulatiivset sooduskohtlemist. EBA-le tuleks anda volitus jälgida bilansilise standardväärtpaberistamise turu toimimist. Bilansilise standardväärtpaberistamise laialdasema kasutamise korral, mida toetab sellise väärtpaberistamise kõrge nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeria riskitundlikum käsitlemine, vabaneb regulatiivne kapital ja lõppkokkuvõttes võib kooskõlas usaldatavusnõuetega suurenda finantsinstitutsioonide laenuandmisvõime.
- (9) Selliste avatud sünteetilise väärtpaberistamise kõrge nõudeõiguse järguga positsioonide suhtes, mis vastasid enne käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva kehtinud usaldatavusnõuete kohase sooduskohtlemise tingimustele, tuleks ajutiselt kohaldada varem kehtinud nõudeid.

- (10) COVID-19 kriisi järgse majanduse taaskäivitamise kontekstis on hädavajalik, et lõppkasutajad saaksid oma riske tõhusalt maandada, et kaitsta sellega oma bilansi usaldusväärsust. Kapitaliturgude liidu kõrgetasemelise foorumi lõpparuandes märgiti, et kui vastaspoole krediidiriski standardmeetod on liiga konservatiivne, võib see lõppkasutajate jaoks halvendada rahalise riski maandamise võimaluste kättesaadavust ja suurendada kulusid. Seetõttu peaks komisjon vastaspoole krediidiriski standardmeetodi kalibreerimise 30. juuniks 2021 läbi vaatama, võttes seejuures igakülgset arvesse Euroopa pangandussektori ja majanduse eripära, võrdseid võimalusi rahvusvahelisel tasandil ning rahvusvaheliste standardite ja foorumite arengut.
- (11) Sünteetiline ületulu on mehhanism, mida kasutatakse tavaliselt teatavate varaklasside väärtpaberistamise puhul väärtpaberistamise tehingu algatajate ja investorite huvides, et vähendada vastavalt krediidiriski kaitse ja riskipositsiooni kulusid. Sünteetilise ületulu suhtes tuleks kehtestada sihipärane usaldatavusnõuete kohane käsitus, et vältida sünteetilise ületulu kasutamist õigusliku arbitraaži eesmärgil. Õiguslik arbitraaž esineb sel puhul siis, kui väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon sõlmib krediidiriski kaitse andjate hoitavate väärtpaberistamise positsioonide suhtes krediidikvaliteeti parandavaid kokkuleppeid, määrates lepingus kindlaks teatavad summad, et katta väärtpaberistatud riskipositsioonide kahjud tehingu kehtivusaja jooksul, ning sellised summad, mis koormavad väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsiooni kasumiaruannet sarnaselt kaudse garantiiga, ei ole riskiga kaalutud.

- (12) EBA-le tuleks anda volitus töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu sünteetilise ületulu riskipositsiooni väärtuse ühtlustatud kindlaksmääramise tagamiseks. Need regulatiivsed tehnilised standardid peaksid olema kehtestatud enne, kui hakatakse kohaldama uut usaldatavusnõuete kohast käsitlust. Sünteetiliste väärtpaberistamiste turu häirete vältimiseks tuleks finantsinstitutsioonidele anda piisavalt aega uue sünteetilise ületulu usaldatavusnõuete kohase käsitluse kohaldamiseks.
- (13) Komisjon peaks väärtpaberistamise usaldatavusraamistiku toimimist käsitleva aruande raames vaatama läbi ka sünteetilise ületulu usaldatavusnõuete kohase käsitluse, pidades silmas suundumusi rahvusvahelisel tasandil.
- (14) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt maksimeerida finantsinstitutsioonide laenuandmis- ja kahjumikatmisvõimet seoses COVID-19 kriisiga, säilitades samal ajal nende vastupanuvõime, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid eesmärkide ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (15) Määrust (EL) nr 575/2013 tuleks seetõttu vastavalt muuta.

- (16) Pidades silmas vajadust kehtestada COVID-19 kriisist majanduse taastumise toetamiseks võimalikult kiiresti sihipäraseid meetmed, peaks käesolev määrus kiireloomulisuse tõttu jõustuma kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1
Määruse (EL) nr 575/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 575/2013 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 242 lisatakse järgmine punkt:

„20) „sünteeiline ületulu“ – määruse (EL) 2017/2402 artikli 2 punktis 29 määratletud sünteeiline ületulu.“

2) Artiklit 248 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„e) sünteetilise ületulu riskipositsiooni väärtus hõlmab kohasel juhul järgmist:

- i) väärtpaberistatud riskipositsioonidelt laekunud tulu, mida väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon on kohaldatava raamatupidamistava kohaselt oma kasumiaruandes juba arvesse võtnud ja mille väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon on lepingus määranud tehingu sünteetilise ületuluna ja mida saab veel kasutada kahjude katteks;

- ii) sünteetiline ületulu, mille väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon on lepingus määranud mis tahes varasemale perioodile ja mida saab veel kasutada kahjude katteks;
- iii) sünteetiline ületulu, mille väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon on lepingus määranud jooksvale perioodile ja mida saab veel kasutada kahjude katteks;
- iv) sünteetiline ületulu, mille väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon on lepingus määranud tulevastele perioodidele.

Käesoleva punkti kohaldamisel ei arvata riskipositsiooni väärtuse hulka summasid, mis on seoses sünteetilise väärtpaberistamisega esitatud tagatiseks või krediitkvaliteedi parandamiseks ja mille suhtes juba kohaldatakse käesoleva peatüki kohaselt omavahendite nõuet.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

- „4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada, kuidas väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioonid määravad kindlaks lõike 1 punktis e osutatud riskipositsiooni väärtuse, võttes arvesse asjakohast kahju, mis eeldatavasti kaetakse sünteetilise ületuluga.

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile ... [kuus kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes].

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.“

3) Artikli 249 lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„3. „Erandina käesoleva artikli lõikest 2 peab artikli 201 lõike 1 punktis g loetletud aktsepteeritud kaudse krediidiriski kaitse andjatele olema tunnustatud krediitikvaliteeti hindava asutuse poolt antud krediitikvaliteedi hinnang, mis vastas krediidiriski kaitse esmakordse arvessevõtmise ajal krediitikvaliteedi astmele 2 või sellest kõrgemale astmele ning vastab nüüd krediitikvaliteedi astmele 3 või sellest kõrgemale astmele.“

4) Artiklisse 256 lisatakse järgmine lõige:

„6. Väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon käsitleb artikli 248 lõike 1 punktis e osutatud sünteetilisele ületulule vastavat väärtpaberistamise positsiooni riskipositsiooni väärtust sünteetilise väärtpaberistamise alumiste eraldamispunktide (A) ja ülemiste eraldamispunktide (D) arvutamisel seeriana ja korrigeerib teiste enda valduses olevate seeriade alumisi eraldamispunkte (A) ja ülemisi eraldamispunkte (D), liites selle riskipositsiooni väärtuse väärtpaberistamisega seotud aluspositsioonide kogumi avatud positsioonide summale. Teised finantsinstitutsioonid peale väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsiooni sellist korrigeerimist ei tee.“

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 269a

Viivisnõuete väärtpaberistamise käsitlemine

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „viivisnõuete väärtpaberistamine” – määruse (EL) 2017/2402 artikli 2 punktis 25 määratletud viivisnõuete väärtpaberistamine;

- b) „kvalifitseeruv viivisnõuete traditsiooniline väärtpaberistamine” – viivisnõuete traditsiooniline väärtpaberistamine, mille tagastamatu ostuhinna allahindlus on aluspositsioonide väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale ülekandmise ajal vähemalt 50 % aluspositsioonide tagasimaksmata summast.
2. Viivisnõuete väärtpaberistamise positsiooni riskikaal arvutatakse vastavalt artiklile 254 või 267. Riskikaalu alampiir on 100 %, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artiklit 263.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 määravad finantsinstitutsioonid kvalifitseeruva viivisnõuete traditsioonilise väärtpaberistamise kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsioonile 100 % riskikaalu, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artiklit 263.
4. Finantsinstitutsioonid, kes kohaldavad sisereitingute meetodit kõigi kogumisse kuuluvate aluspositsioonide suhtes vastavalt 3. peatükile ja kellel ei ole lubatud kasutada selliste riskipositsioonide puhul makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid, ei kasuta riskiga kaalutud vara väärtuse arvutamiseks viivisnõuete väärtpaberistamise puhul SEC-IRBA meetodit ega kohalda lõiget 5 või 6.

5. Artikli 268 lõike 1 kohaldamisel võetakse kvalifitseeruva viivisnõuete traditsioonilise väärtpaberistamise riskipositsioonidega seotud oodatavat kahju arvesse pärast tagastamatu ostuallahindluse ja kui see on kohaldatav, täiendavate spetsiifiliste krediidiriskiga korrigeerimiste mahaarvamist.

Finantsinstitutsioonid teevad arvutuse vastavalt järgmisele valemile:

$$CR_{\max} = RWEA_{\text{IRB}} \cdot 8 \% + \max \left[EL_{\text{IRB}} - NRPPD \cdot \frac{EV_{\text{IRB}}}{EV_{\text{Pool}}} - SCRA_{\text{IRB}}; 0 \right] + RWEA_{\text{SA}} \cdot 8 \%$$

kus

$CR_{\max}$ = maksimaalne kapitalinõue kvalifitseeruva viivisnõuete traditsioonilise väärtpaberistamise korral;

$RWEA_{\text{IRB}}$ = selliste aluspositsioonide riskiga kaalutud varade summa, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit;

EL_{IRB} = selliste aluspositsioonide oodatava kahju summa, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit;

$NRPPD$ = tagastamatu ostuallahindlus;

- EV_{IRB} = selliste aluspositsioonide riskipositsiooni väärtuste summa, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit;
- EV_{Pool} = kõigi kogumisse kuuluvate aluspositsioonide riskipositsiooni väärtuste summa;
- $SCRA_{IRB}$ = väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsiooni puhul finantsinstitutsiooni tehtud spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised seoses nende aluspositsioonidega, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit, üksnes juhul kui ja sel määral, mil need korrigeerimised ületavad tagastamatut ostuallahindlust (NRPPD); investoritest finantsinstitutsioonide puhul on summa null;
- $RWEA_{SA}$ = selliste aluspositsioonide riskiga kaalutud varade summa, mille suhtes kohaldatakse standardmeetodit.

6. Erandina käesoleva artikli lõikest 3 võivad finantsinstitutsioonid juhul, kui artiklis 267 sätestatud aluspositsioonide arvessevõtmise meetodi kohaselt arvutatud riskipositsioonidega kaalutud keskmine riskikaal on väiksem kui 100 %, kohaldada madalamat riskikaalu, mille puhul on riskikaalu alampiir 50 %.

Väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioonid, kes kohaldavad positsiooni suhtes SEC-IRBA meetodit ning kellel on lubatud kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära ja ümberhindlustegurite sisehinnanguid kõigi aluspositsioonide puhul, mille suhtes kohaldatakse 3. peatüki kohaselt sisereitingute meetodit, arvavad esimese lõigu kohaldamisel maha tagastamatu ostuallahindluse ja asjakohasel juhul täiendavad spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised selliste aluspositsioonide oodatavast kahjust ja riskipositsiooni väärtusest, mis on seotud kõrgema nõudeõiguse järguga positsiooniga kvalifitseerivas viivisnõude traditsioonilises väärtpaberistamises, vastavalt järgmisele valemile:

$$RW_{\max} = \frac{RWEA_{\text{IRB}} + \max \left[12,5 \cdot \left(EL_{\text{IRB}} - NRPPD \cdot \frac{EV_{\text{IRB}}}{EV_{\text{Pool}}} - SCRA_{\text{IRB}} \right); 0 \right] + RWEA_{\text{SA}}}{\max \left[EV_{\text{IRB}} - NRPPD \cdot \frac{EV_{\text{IRB}}}{EV_{\text{Pool}}} - SCRA_{\text{IRB}}; 0 \right] + EV_{\text{SA}}}$$

kus

- $RW_{\max}$ = riskikaal, mida kohaldatakse enne alampiiri kohaldamist kõrgema nõudeõiguse järguga positsiooni suhtes kvalifitseerivas viivisnõuete traditsioonilises väärtpaberistamises, kui kasutatakse aluspositsioonide arvessevõtmise meetodit;
- $RWEA_{\text{IRB}}$ = selliste aluspositsioonide riskiga kaalutud varade summa, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit;
- $RWEA_{\text{SA}}$ = selliste aluspositsioonide riskiga kaalutud varade summa, mille suhtes kohaldatakse standardmeetodit;

EL_{IRB}	=	selliste aluspositsioonide oodatava kahju summa, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit;
$NRPPD$	=	tagastamatu ostuallahindlus;
EV_{IRB}	=	selliste aluspositsioonide riskipositsiooni väärtuste summa, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit;
EV_{pool}	=	kõigi kogumisse kuuluvate aluspositsioonide riskipositsiooni väärtuste summa;
EV_{SA}	=	selliste aluspositsioonide riskipositsiooni väärtuste summa, mille suhtes kohaldatakse standardmeetodit;
$SCRA_{IRB}$	=	väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsiooni tehtud spetsiifilised krediidiriskiga korrigeerimised seoses nende aluspositsioonidega, mille suhtes kohaldatakse sisereitingute meetodit, üksnes juhul kui ja sel määral, mil need korrigeerimised ületavad tagastamatut ostuallahindlust (NRPPD).

7. Käesoleva artikli kohaldamisel lahutatakse tagastamatu ostuallahindluse arvutamiseks punktis b osutatud summa punktis a osutatud summast:
- a) viivisnõuete väärtpaberistamise aluspositsioonide tagasimaksmata summa ajal, mil need riskipositsioonid väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale üle kanti;
 - b) järgmise summa:
 - i) kolmandast isikust investoritele müüdud viivisnõuete väärtpaberistamise seeriade või, kui see on asjakohane, seeriade osade esialgne müügihind, ja
 - ii) aluspositsioonide väärtpaberistamise eriotstarbelisele ettevõtjale ülekandmise ajal väärtpaberistamise tehingu algataja omanduses olevate väärtpaberistamise seeriade või, kui see on asjakohane, seeriade osade tagasimaksmata summa.

Lõigete 5 ja 6 kohaldamisel korrigeeritakse tagastamatu ostuallahindluse arvutuse tulemust tehingu kogu kehtivusaja jooksul allapoole, võttes arvesse realiseeritud kahjumit. Aluspositsioonide tagasimaksmata summa vähenemine, mis tuleneb realiseeritud kahjumist, vähendab tagastamatut ostuallahindlust, mille alammäär on null.

Kui allahindlus on struktureeritud nii, et selle saab väärtpaberistamise tehingu algatajale täielikult või osaliselt tagasi maksta, ei loeta sellist allahindlust käesoleva artikli kohaldamisel tagastamatuks ostuallahindluseks.“

6) Artikkel 270 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 270

Kõrgema nõudeõiguse järguga positsioonid bilansilistes standardväärtpaberistamistes

1. Väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon võib arvutada määruse (EL) nr 2017/2402 artikli 26a lõikes 1 osutatud bilansilise standardväärtpaberistamise riskiga kaalutud vara väärtuse väärtpaberistamise positsiooniga kooskõlas vastavalt käesoleva määruse artikliga 260, 262 või 264, kui selle positsiooniga seoses on täidetud mõlemad järgmised tingimused:
 - a) väärtpaberistamine vastab artikli 243 lõikes 2 sätestatud nõuetele;
 - b) positsioon kvalifitseerub kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsiooniks.
2. EBA jälgib lõike 1 kohaldamist eelkõige seoses järgmisega:
 - a) selliste bilansiliste standardväärtpaberistamiste, mille suhtes väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon kohaldab lõiget 1, turumaht ja turuosa eri varaklasside lõikes;

- b) kahju kindlakstehtud jaotumine bilansilise standardväärtpaberistamise kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise seeriatele ja muudele seeriatele, kui väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon kohaldab selliste väärtpaberistamiste kõrgema nõudeõiguse järguga positsiooni suhtes lõiget 1;
 - c) lõike 1 kohaldamise mõju finantsinstitutsioonide finantsvõimendusele;
 - d) selliste bilansiliste standardväärtpaberistamiste, mille suhtes väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon kohaldab lõiget 1, mõju kapitaliinstrumentide emiteerimisele asjaomaste väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioonide poolt.
3. EBA esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande ... [24 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes].
4. Komisjon esitab ... [30 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes] lõikes 3 osutatud aruande põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva artikli kohaldamise kohta, pöörates erilist tähelepanu ülemäärase finantsvõimenduse riskile, mis tuleneb selliste bilansiliste standardväärtpaberistamiste kasutamisest, mida saab käsitada vastavalt lõikele 1, ning nimetatud kasutamise kaudu väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsiooni poolse kapitaliinstrumentide emiteerimise võimalikule asendamisele. Kui see on asjakohane, lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.“

7) Artiklisse 430 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Kui finantsinstitutsioonid esitavad väärtpaberistamistega seotud omavahendite nõuete kohta aruande, sisaldab nende esitatav teave käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaldamisel teavet viivisnõuete väärtpaberistamiste kohta, mille suhtes kohaldatakse artiklis 269a sätestatud käsitlust, teavet nende poolt algatatud bilansiliste standardväärtpaberistamiste kohta ja nende bilansiliste standardväärtpaberistamiste alusvarade jaotuse kohta varaklasside kaupa.“

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 494c

Väärtpaberistamise positsioonide suhtes varem kehtinud nõuete ajutine kohaldamine

Erandina artiklist 270 võib väärtpaberistamise tehingu algatanud finantsinstitutsioon arvutada kõrgema nõudeõiguse järguga väärtpaberistamise positsiooni riskiga kaalutud vara väärtuse kooskõlas artikliga 260, 262 või 264, kui täidetud on mõlemad järgmised tingimused:

- a) väärtpaberistamine toimus enne ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäev];
- b) väärtpaberistamine vastas ... [käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäevale eelnev päev] artiklis 270 sätestatud tingimustele, mis kehtisid sellel kuupäeval.“

9) Artikli 501c sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Pärast konsulteerimist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga hindab EBA kättesaadavate andmete ja komisjoni kestliku rahanduse kõrgetasemelise tööühma tuvastatud asjaolude põhjal, kas keskkonna- ja/või sotsiaalsete eesmärkidega märkimisväärselt seonduvate varade (sealhulgas väärtpaberistamiste) ja tegevustega seotud riskipositsioonide sihipärane usaldatavusnõuete kohane käsitlemine on põhjendatud. Eelkõige hindab EBA järgmist:“.

10) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 506a

Euroala riigivõlakirjade alusportfelliga investeerimisfondid

Tihedas koostöös ESRB ja EBAGA avaldab komisjon 31. detsembriks 2021 aruande, milles ta hindab, kas õigusraamistikus on vaja teha muudatusi, et edendada selliste investeerimisfondide aktsiatest või osakutest tulenevate riskipositsioonide turgu, mille alusportfell koosneb eranditult euroala liikmesriikide riigivõlakirjadest, ja nende riskipositsioonide pangapoolset ostmist, kui iga liikmesriigi võlakirjade suhteline kaal investeerimisfondi koguportfellis on võrdne liikmesriigi sissemakse suhtelise kaaluga EKP kapitali.

Artikkel 506b

Viivisnõuete väärtpaberistamine

1. EBA jälgib artikli 269a kohaldamist ja hindab viivisnõuete väärtpaberistamise käsitamist regulatiivse kapitalina, võttes arvesse viivisnõuete turu olukorda üldiselt ja eelkõige viivisnõuete väärtpaberistamise turgu, ning esitab oma järelduste kohta komisjonile ... [18 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes] aruande.
2. Komisjon esitab EBA aruande põhjal Euroopa Parlamendile ja nõukogule ... [24 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva, saavas käändes] artikli 269a kohaldamise kohta aruande. Kui see on asjakohane, lisatakse komisjoni aruandele seadusandlik ettepanek.“

11) Artiklisse 519a lisatakse järgmine punkt:

- „e) võimalusi, kuidas saaks väärtpaberistamise raamistikku integreerida keskkonnasäästlikkuse kriteeriumid, muu hulgas viivisnõuete väärtpaberistamisest tulenevate riskipositsioonide puhul.“

Artikkel 2
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Erandina käesoleva artikli esimesest lõigust kohaldatakse artikli 1 punkte 2 ja 4 alates ... [12 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja
